

Abstrakt

Hlavním cílem disertační práce je analyzovat interakce mezi egyptskou zahraniční politikou a dramatickými změnami na domácí, regionální a mezinárodní úrovni, které utvářely prostředí, ve kterém byla tato zahraniční politika formulována a implementována v období během arabského jara od ledna 2011 do června 2013.

Autor se v této práci snaží prozkoumat, zda domácí, regionální a mezinárodní změny v průběhu arabského jara vedly v těchto třech letech k podstatné změně jednotlivých aspektů egyptské zahraniční politiky, a to zejména vůči Turecku a Palestině.

Provedená analýza v předložené disertační práci, ač spíše kvalitativního a induktivního charakteru, je teoreticky ukotvena v neoklasickém realismu. To autorovi umožnilo identifikovat hlavní domácí hráče aktéry a problémy, jako je ideologie, strategická kultura, politické náboženství či schopnost mobilizovat národní zdroje a studovat jejich dopad na tvůrce rozhodnutí v oblasti zahraniční politiky.

Autor dospěl k závěru, že egyptská zahraniční politika prošla během arabského jara několika významnými změnami, zejména vůči Turecku a Palestině / Izraeli. Tyto změny byly způsobeny hlavně signály domácích a regionálních elementů; více než mezinárodním systémovým řádem.

Neoklasický realismus se autorovi jevil jako ideální teoretický rámeček pro předložený výzkum. Umožnil snadno identifikovat klíčové aktéry na různých úrovních analýzy, prozkoumat jejich interakci a určit jejich dopad na proces rozhodování o egyptské zahraniční politice. Disertační práce obsahuje řadu návrhů, jak dále rozvíjet teorii, která by se vypořádala s některými jejími nedostatky a zohlednila další úrovně analýzy.